

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 26/24

V Lucemburku dne 8. února 2024

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-216/22 | Bundesrepublik Deutschland (Přípustnost následné žádosti)

Rozsudek Soudního dvora může představovat novou skutečnost, která odůvodňuje nové posouzení žádosti o azyl po věcné stránce

Rozsudek Soudního dvora, který významně zvyšuje pravděpodobnost uznání žadatele o azyl za uprchlíka nebo za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu, je důvodem pro to, aby byla následná žádost tohoto žadatele posouzena po věcné stránce a nemohla být zamítnuta jako nepřípustná. Členské státy mohou oprávnit své soudy k tomu, aby v případě, že zruší rozhodnutí o zamítnutí následné žádosti pro nepřípustnost, rozhodly o této žádosti samy a případně jí vyhověly.

Syrskému státnímu příslušníkovi, který v roce 2012 opustil svou zemi z obavy, že bude povolán k výkonu vojenské služby nebo bude zatčen, pokud své vojenské povinnosti odmítne plnit, byla v Německu v roce 2017 přiznána doplňková ochrana¹. Postavení uprchlíka² mu naproti tomu přiznáno nebylo.

Poté, co Soudní dvůr vydal rozsudek týkající se situace syrských odpíračů vojenské služby z důvodu svědomí³, podal tento syrský státní příslušník žádost o azyl znovu (tzv. následnou žádost). Tvrdil, že tímto rozsudkem došlo ke změně právního stavu v jeho prospěch. Následná žádost však byla zamítnuta jako nepřípustná, což znamená, že nebylo posouzeno, zda jsou splněny podmínky pro přiznání postavení uprchlíka.

Dotyčná osoba toto zamítavé rozhodnutí napadla u německého soudu. Tento soud se Soudního dvora dotázal zejména na to, zda je s unijním právem⁴ slučitelný přístup, podle něhož může **novou skutečnost**, která případně odůvodňuje úplné posouzení následné žádosti, v zásadě představovat pouze změna relevantních právních předpisů, a nikoliv soudní rozhodnutí.

Soudní dvůr odpověděl, že **novou skutečnost odůvodňující nové úplné posouzení toho, zda jsou splněny podmínky pro přiznání postavení uprchlíka⁵, může v zásadě představovat každý rozsudek Soudního dvora**. Uvedené platí i v případě rozsudku, v němž se pouze provádí výklad ustanovení unijního práva, které platilo již v době přijetí rozhodnutí o předchozí žádosti. Datum vydání daného rozsudku je irrelevantní. **Má-li ovšem rozsudek Soudního dvora představovat novou skutečnost odůvodňující nové úplné posouzení, je třeba, aby významně zvyšoval pravděpodobnost uznání žadatele za uprchlíka⁶.**

Pokud jde o další postup v řízení za situace, kdy vnitrostátní soud zruší rozhodnutí o zamítnutí následné žádosti pro nepřípustnost, Soudní dvůr uvedl, že **členské státy mohou – ale nemusí – oprávnit své soudy k tomu, aby o této žádosti rozhodly samy⁷, a případně přiznaly dotčené osobě postavení uprchlíka⁸.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Doplnková ochrana je stanovena pro každého státního příslušníka třetí země, který nemůže být považován za uprchlíka, ale u kterého existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že kdyby byl navrácen do země původu, byl by vystaven reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu, což zahrnuje zejména popravu a nelidské či ponižující zacházení.

² Postavení uprchlíka se přiznává v případech pronásledování každého státního příslušníka třetí země z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních a z důvodů zastávání určitých politických názorů či příslušnosti k určité sociální skupině.

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2020, Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Vojenská služba a azyl), [C-238/19](#) (viz rovněž tiskovou zprávu [č. 142/20](#)).

⁴ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU](#) ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany.

⁵ Nebo osoby, která má nárok na doplňkovou ochranu.

⁶ Nebo osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu.

⁷ V takovém případě musí tyto soudy dodržovat základní záruky vztahující se na žádosti o mezinárodní ochranu.

⁸ Nebo – podle okolností – osoby, která má nárok na doplňkovou ochranu.